

OSS VENNDØLER!

Tidsskrift fra
Vennesla Frikirke

NR 1 / 2004

S3 Verdens fjernlys

S5 Papptallerkener - nei takk!

S10 Den lange fortellingen

DÅ BARNÅ FORSVANT

Då barnå forsvant
bag siste brø som brant
låg hagen så tomme tebage
Ein far sto og gråt øve alt
han hadde tappt
Ein drøm va forbi, men ein
sang var blitt skapt:
Å kjære barn, å kjære barn!
Kom hjem! Kom hjem!

Ei kvinna blei mor
et frø blei lagt i jord
Ein mann lod seg styrta i graven

Stallen han lånte, og korset
kor han hang
gå kropp te ein lengsel og
munn te ein sang:
Å kjære barn, å kjære barn!
Kom hjem, kom hjem!

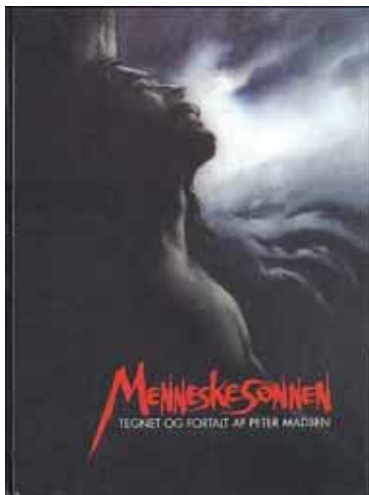
Den sangen har vokst
te ein dans uden ende
alt som leve ska få svinga med
Og ild i ein frossen kropp
har han sagt han kan tenna
så me skjønne ka å elska e

Ein sang presse på
han bor i adle små
som famle seg fram mod ein himmel
Alt me har lengta og drømt
skal snart få svar
Et lyn gjønå nattå, et rob fra
ein far:
Å kjære barn, å kjære barn!
Kom hjem, kom hjem!

Erik Hillestad
(etter en idé av Torolf Nordbø)

BOKANMELDELSE:

MENNESKESØNNEN

AV: TOR MICHAL KINN

De av dere som er interessert i tegneserier, kjenner kanskje serien Valhall, hvor den danske tegneseriekunstneren Peter Madsen forteller de norrøne gudehistoriene gjennom tegneserierutene. Det er naturlig nok ikke valhallserien jeg vil trekke frem her, men tegneserieboken Menneskesønnen.

Menneskesønnen bygger på de fire evangeliene i Det nye testamentet. Gjennom stemmen til disippelen Peter følger vi den gripende og dramatiske historien om Jesus fra Nasaret. Tro ikke at tegneserieformatet gjør skam på kraften i fortellingen. Hvert bilde er nøye gjennomtenkt og kunstnerisk utført. Flere steder benyttes virkemidler man forbinder mer med film enn med tegneserier. Visuelt er det en ren nytelse. Bildene underbygger tekstene og dialogene, og gir nye vinklinger og dybder til historiene.

Peter Madsen tar seg friheten til å omskrive taler og dialoger i forhold til slik vi vanligvis kjenner dem. Noen ganger fungerer det bra, andre ganger virker det mer begrensende enn klargjørende.

En historie som traff meg sterkere enn noengang gjennom Madsens tegninger, er historien om kvinnen som hadde hatt blødninger i tolv år. Med hennes sykdom var hun regnet som uren i følge renhetsforskriftene i Moseloven, noe Madsen – til forskjell fra bibelteksten – får godt frem. Hun kunne ikke komme nær andre mennesker, da de kunne bli smittet med hennes urenheter. Da hun likevel presser seg frem i folkemengden og berører Jesu kappe, reagerer de med sjokk. "Hun har gjort selve Mesteren uren!" Kvinnen kaster seg ned i sanden, trygler om nåde og støtter frem: "Tilgi meg!! Jeg ville ikke gjøre deg uren, men jeg merket den kraften du utstråler og tenke at du i stedet kunne gjøre meg ren." Hvorpå Jesus forbløffet og glad reiser opp kvinnen, omfavner henne og utbryter: "Reis deg kvinne, din tro har frelst deg!"

Boken er tilgjengelig på Vennesla Folkebibliotek. Finn frem lånekortet og løp, eller stikk innom bokhandleren og kjøp!

LEDER

AV: TOR MICHAL KINN

Det er underlig at troende mennesker gir jula så mye større plass enn påsken

Påsken er jo hele poenget med jula

I jula pakker vi inn gaver til hverandre. Guds gave til oss, Jesusbarnet, ble også svøpt og lagt i en krybbe. Englene sang om det lille barnet og om fred på jord.

I påsken ble Guds gave avkledd. Naken ble han spikret på et kors. Pisket i stykker ropte han: Min Gud! Min G-u-u-u-u-u-d! Hvorfor har du forlatt meg?

Hvorfor?

OSS VENNDØLER :

Utgis av	Vennesla Frikirke - 4700 VENNESLA
Ansvarlig redaktør:	Tor Michal Kinn
Øvrige medarbeidere:	Odd Inge Uleberg Marianne Eriksen Elin Førde Jorunn S Olsen Svein Kåre Hagen
Grafisk produksjon:	Eplehagen.no
Internett:	www.venndolen.no

OSS VENNDØLER UTMERKER SEG

Frikirkens sentrale blad, Budbæreren, har gjennomgått menighetsbladene i Frikirken i Norge, og trekker frem tre som skiller seg positivt ut. Deriblant *Oss Venndøler!* Vi gratulerer oss selv.

Vi ønsker fortsatt å holde høy kvalitet, men trenger flere medarbeidere. Vi utfordrer derfor deg der ute til å tenke over om nettopp DU kan gjøre en jobb for Oss Venndøler.

Skribenter

Liker du å skrive? Enten du er skråsikker på dine egne evner som skribent, eller er litt mer tilbakeholden, kan du ta kontakt med redaksjonen. Hvis du har en tekst du har skrevet, vil vi sette pris på å få lese den. Har

du ikke noen tekst, kan du jo forsøke å sette ned en tekst nå, og sende oss.

Innholdsleverandører

Brenner du for noe, men mangler evnen til å formulere deg skriftlig? Da kan du levere stoff som en av våre skribenter kan bearbeide.

Annonseansvarlig/Økonomi

Vi har et stort behov for en økonomisk ansvarlig som skaffer annonsører og holder givergleden varm. Du må være aktiv pådriver for å få inn penger til å gi ut bladet, og være kontakt overfor våre annonsører og givere.

Givere/annonsører

Ønsker du å være med å støtte bladet

økonomisk? Hva med å avtale med banken å trekke et beløp månedlig, eller legge inn et slikt trekk i nettbanken din? Eller kanskje du vil ha inne en annonse? Vi er avhengig av din støtte.

OSS VENNDØLER

Kontonummer: 3100.11.27058

Epost: tmkinn@luja.no

Telefon: 38 15 62 73

Adresse:

Oss Venndøler
v/Tor Michal Kinn
Ringveien 4
4700 VENNESLA

VERDENS FJERNLYS

AV: AMUND HESTSVEEN

**Ja, du lar min lampe skinne, Herre,
min Gud lyser opp i mitt mørke.**
(Salme 18:29)

- Hjelp, skru av mørket! ropte moren min hysterisk. Instinktet hadde tatt over, og hun visste ikke helt hva hun sa. Hovedlysene hadde forsvunnet med et poff, og vi fortsatte i 80 km/t uten lys. Den gode sikten vi hadde hatt langs vinterkledd landevei var med ett omgjort til et ravnsvart ingenting foran oss. Kun fordi pappa stolt skulle vise fram alle frontlysvariantene den nye Mercedesen hans var levert med.

- Og se nå, her har vi tåkespredningslyset... sa min far, læreren. Men pedagogen bommet altså på bryterinnstillingen. Og Hella Halogen mistet forbindelsen med batteriet.

Litt underlig, i grunnen, hvordan vi fester så stor lit til noen beskjedne glasskuper fylt med gass. De kaster lys over et par knappe hundre meters veistrekning foran oss når vi kjører på kveldstid. Likevel, vi viser produsenten av frontlyktene såpass tillit at vi våger å presse doningen opp i en hastighet på 20-30 meter i sekundet. Vi har egentlig aldri mer enn ti sekunders synlig garanti for at det faktisk er farbar vei foran oss.

Mørkekjøring med bil innebærer en helt automatisk tillit til at veien fortsetter, selv om lyset ikke viser oss hele strekningen vi skal kjøre.

Da min mor innstendig ba om at noen måtte "skru av mørket", berørte hun egentlig en dyp åndelig sannhet. Dette var hun selvsagt ikke særlig bevisst på der og da.

For henne var imidlertid normalen at det skulle være lys, vi var jo tross alt på veien.

For å bli dørgende konkret: Lys var det første

som lå Gud på hjertet da han skapte himmelen og jorden. Mørket var det vi som slo på, da vi vendte Gud ryggen og gikk våre egne veier. Da Jesus sonet våre synder på korset, ble mørket slått av for hver den som tror, og vi kunne se.

Etter hvert som troens øyne venner seg til det klare lyset, ser vi også mer av Guds verk, mer av Guds rike, mer av Hans veier og Hans plan for våre liv.

Hvor mange ganger har vi ikke alle stått ved et veikryss i livet og tenkt: "Hva nå, Gud? Kan du se til å skru av mørket?"

Som da jeg i studiedagene hadde minus på konto, studielånet hang som en mørk sky over hodet mitt, jeg hadde ti dager på meg til å finne en ny hybel og eksamen nærmet seg som en vill bjørn som har mistet ungene sine. Men det gikk bra, jeg døde ikke selv om kontoen var tom. Ingen satte meg i fengsel, jeg måtte ikke sove ute. Livet har en forunderlig egenskap, det tar deg gjerne videre.

Den viktigste lærdommen jeg tok med meg fra denne tiden, var Jesu ord om å ikke være bekymret. (Matt 6:25).

Det er nærmest en full stilling, å jobbe med å ikke bekymre seg. Men da jeg konsentrerte meg om å være lydig mot akkurat den befalingen, opplevde jeg faktisk at Ordet lyste opp, ikke bare veien, men også sinnet mitt. Selv om vi bare ser en bit av strekningen foran oss, holder Guds Ord hele veien. Vi tvinges til å stole på Ham, på at veien fortsetter også bortenfor det som er opplyst.

Et par eksempler fra Bibelen: Abraham dro ut fra Ur i Kaldea i tro, uten å vite hvor han skulle komme eller hva som skulle skje ham. Han endte opp med å bli forfar til hele det jødiske folk, og ble alle de troendes far (Rom 4:16).

I tro var Abraham lydig da han ble kalt, så han drog ut til et land som han skulle få til odel og eie. Han drog av sted uten å vite hvor han kom hen.
(Hebr 11:8)

Da Gud ba profeten Samuel om å reise av gårde for å salve en konge som skulle etterfølge Saul, visste han ikke hvem han skulle velge, han ble nødt til å dra av gårde uten å ha fått alle opplysninger. Han måtte "kjøre på det lyset han hadde":

"Fyll hornet ditt med olje og gå! Jeg sender deg til Isai i Betlehem, for jeg har utsett meg en av hans sønner til å være konge (...). Siden vil jeg si deg hva du skal gjøre, og den jeg da nevner, skal du salve for meg."
(1. Sam 16:1-3)

Samuel fylte olje, tente fjernlyset og satte av gårde. Først da alle Isais sønner sto foran profeten, viste Gud ham hvem Han hadde utsett, og Samuel kunne salve David til konge over Israel. Det hadde blitt skralt med kongemakt dersom Samuel hadde insistert på å få vite alle detaljer før han tok et eneste skritt.

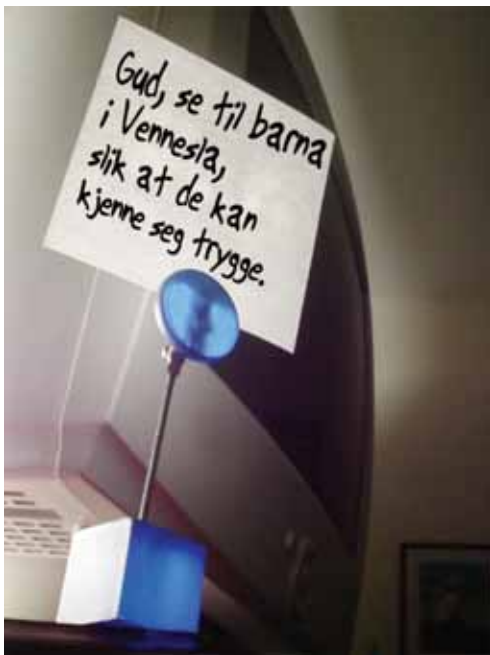
Når Jesus ber oss om å følge ham, er det avgjørende for oss å ta de første skrittene i tro. Sette bilen i gir. Stole på at lyset gir riktig informasjon. I dette tilfellet er det Verdens Lys vi kan stole på, og ikke Hella Halogen.

Og et lite tips fra min far: Ikke fikle for mye med bryteren, vær ikke alt for opptatt med å vise deg fram etter "se nå"-mønsteret, men ha heller blikket festet på Veien. Du vil få mer lys lenger frem.

Barnas side!

Hei alle sammen!
Du, har du lyst til å være med på noe spennede? Skal vi be Gud sammen om at alle barna i Vennesla må føle seg trygge? Når de er på skolen, når de leker i gata, når de er hjemme. Ja, at de må ha det trygt og godt inne i seg! Det hadde vært fint om du kunne vært med på det. Jesus trenger deg! Lag en liten bønnelapp slik at du ser den hver dag. Du som ikke skriver får nok litt hjelp av en voksen.

Bibelvers

Du er vår far.

Vi er leire og du er den som former oss, et verk av din hånd er vi alle sammen.

Jes 64, 7

Vi er alle forskjellige, vi er verdifulle, vi er skapt og elsket av Gud.

Om Gud og Jesus og dei!!!

Familien var på vei hjem til Heptetjerr, og passerte kirkegården.

Da kom det fra guttungen på fem år i baksetet:

"Se hær, det æ hær himmelen æ."

Pærer er deilig!

Det er sunt og det smaker veldig godt sammen med is. Du kan bruke ferske eller hermetiske pærer. Ekstra godt blir det med denne sjokoladesausen:

1 dl vann

1 dl sukker

1 dl kakao

Bland alt i ei gryte. La det koke opp og putre et par minutter. Serveres kald eller varm.

Vits

- Hvorfor klatrer svenskene i lysstolpene?

Svar: For å kjenne om pæra er moden.

Den lille datteren sa i telefonen:

- Mor er på sykehuset, og far og Petter og Pus og jeg er helt alene hjemme.

Barn er den beste idéen Vårherre hadde.

Astrid Lindgren

Spørsmål

Hvem elsker alle barna?

Markus 10, 14-15

Bønn

Kjære Gud, takk for at du skapte meg.

Hjelp meg å ta vare på meg selv, og alle de andre du har skapt.

Hjelp meg å huske at du er like glad i alle barna.

Intervju med

Espen Nilsen, 6 år

Det var fint du hadde noen minutter

Espen. Du har det litt travelt i dag,

Espen, og så er du jo så fin. Den

kule sveisen! Å kan dette være?

-Det æ for det mi he fest heime, forteller han me et lurt smil om munnen, - og så fær mi mad og gotteri. Det er storebror Vegar som har bursdag.

-Hva er det beste du kan tenke deg å spise?

-Sånn ein stor kylling, svarer Espen og viser med hendene.

-Hva er det kjedeligste du gjør?

-Det æ å springe, det æ så tongt at æ fær vondt i magen.

-Hva er gøyest på søndagsskolen?

-Å synge om Gud og sånn.

-Har du en favorittsang?

Espen drar litt på det: - Nei, det vett æ ikkje noe om.

-Hva gjør deg glad, Espen?

Han humrer litt: - Det æ når noen kiler meg.

Tror nok ikke alle liker dette like godt som Espen.

Det er bare gøy til den du kiler sier det er nok.

Espen blir også glad når de får leke tikken på skolen.

Han hilser til Jonas, Erlend, Nadin og de andre i 1.klasse på Moseidmoen skole.

DE NÆRE TING

«...Jeg har sagt at jeg godt kan koke til fester i Frikirken, men jeg nekter hvis det skal brukes papp...»

AV: ODD I. R. ULEBERG

- **Papptallerkener! fnyser Ove Aasen, matsjefen på Hotell Norge.**
- **Papptallerkener er jo nesten syndige!**

Hvorfor slik aversjon mot papirserviser skal vi komme tilbake til.

Først en liten biografisk oversikt over mannen som har gjort Hotell Norge i Kristiansand til et av de mest hjemmekoselige hoteller i landet. Service i høysetet. Hjemmebakt brød til gjestene hver morgen. I åttende etasje finnes til og med et stille rom for gjester som har lyst til å sitte alene og tenke litt gjennom livet.

Ove Aasen er egentlig fra Søgne. Til Vennesla

kom han i 1982. Han bor høyest av alle i Røllend. Han har tre sønner, kona heter Inger Lise. Han er meget aktiv i Vennesla frikirke, og han elsker å gå i heia med hunden. Den andre lidenskapen er å knalle ned ryper i fjellet om høsten.

Han har god økonomi, sjefsstilling på et berømt hotell og er viden kjent for sine sauser, supper og retter.

- Helt tilfeldig at det ble sånn. Jeg skulle bli rørlegger, men kom ikke inn. Dermed ble det kokkestudier, forteller han.

Nesten like tilfeldig er det at det skulle gå så godt med ham i livet. Han hadde voldsom opposisjon i seg i ungdommen, og dro allerede som 16-åring til hovedstaden.

- Jeg var en rabagast, og levde tøft. Jeg kom fra et godt kristent hjem i Søgne, men hadde et kraftig opprør i meg. Etter ett år i Oslo, tok Gud tak i meg. Via noen venner ble jeg klar over hva som rørte seg inni meg. Jeg ville jo egentlig være en kristen. Valget mitt var en prosess.

FORTS. NESTE SIDE

DE NÆRE TING forts.

Så var det kanskje ikke så tilfeldig likevel. Gud kjente Ove på innsiden hele tiden. Han så gjennom alt opprøret, til hjertet som trodde. Han holdt sin hånd over ham der inne i Tigerstaden.

- Det var en tøff tid. Etter at jeg tok imot, måtte jeg sende flere veldig tunge brev hjem. Jeg måtte gjøre opp. Jeg ba om tilgivelse for mange stygge ting, og jeg måtte betale tilbake en del penger jeg hadde stjålet fra ulike familiemedlemmer, forteller Ove.

Kanskje var det fordi han gikk sine egne veier. Ove er en sjelden type. Han nøyer seg ikke med godta tingene som de er. Han røsker opp, og snakker mye om endringer. Dessuten har han beholdt ærligheten. Rett som det er bare MÅ han på talerstolen i Frikirken for å fortelle om noe han føler Gud har minnet ham på.

Først og fremst er det de nære relasjonene mellom mennesker som opptar Aasen.

- Jeg vil så gjerne være livsnær, sier han.

Livsnær er et ord han bruker mye, både i menigheten og på hotellet. Både en menighet og et hotell skal ta godt vare på folk. Ove tror mange kirker kan ha noe å lære av serviceinnstillingen på et hotell.

Og da er vi tilbake til papptallerkenene:

— Et hotell kunne aldri ha servert sine gjester på papptallerkener. Noe så uhøflig, noe så lite varmt. Jeg har sagt at jeg godt kan koke til fester i Frikirken, men jeg nekter hvis det skal brukes papp. Det har ikke noe godt budskap. Du er velkommen til oss, men vi gidder ikke bruke krefter på deg, liksom. Vi gidder ikke vaske opp etter deg en gang. Nei, nei, nei. Porselen, det symboliserer at man ønsker sine gjester vel.

Matdirektøren snakker seg varm.

- Livsnær. Vi lever i et samfunn der vi trenger strukturer for å møte hverandre. Vi må lære å sette pris på hverandre, lære å hjelpe hverandre, lære å be hverandre om hjelp. Du kan le av papptallerkenene, men de har en dypere mening.

Ove Aasen er i sitt ess når han kan sitte sammen med et annet menneske og de kan være til. For hverandre.

Å bli frelst er å bli mer menneske. Vi får kontakt oppover, slik vi er ment til

Han brenner kraftig for cellegrupper. Det er grupper på åtte, ti-tolv stykker som kommer sammen for å spise, be, snakke, prise Gud. Meningen med gruppen er å vokse til flere grupper.

- Siden vi begynte med cellegrupper i Frikirken, har det vokst og vokst. Nå er omtrent 80 personer i menigheten med i cellegrupper. Der får man et fellesskap og en nærhet som

ikke en vanlig gudstjeneste eller møte kan gi. Vi deler ikke først og fremst bibelvers, vi deler livet med hverandre.

Ove Aasen ønsker å leve radikalt for Jesus, i hverdagen.

- Det er farlig å si det, for man blir så lett avslørt. Jeg mestrer det jo ikke, jeg heller. Dessverre ser det ut som om mange

som vil være radikale for Jesus, lett blir teoretikere. Det er lett å fortelle hvordan ting burde være. Vanskeligere er det å være radikal i det nære. Å leve ut nestekjærligheten i praksis. Alt for mange lever skjult. Vi må nærme oss hverandre, sier han.

Ove Aasen tror ikke kristne skal bruke altfor mye tid i menigheten. Vel så viktig er det å ta kristenlivet med ut i hverdagen, i nabolaget, i vennekretsen.

- Menigheten er jo ikke et hus. Den er levende vitner. Vi må ta kristenlivet med oss ut av kirken, inn i livene til de vi omgås. Folk frelles ved vårt kjøkkenbord, mer enn i kirken, hvis vi våger å leve livsnært. Vi burde invitere hverandre oftere. Tenk å be naboen på frokost. Så står du tidlig opp og baker nytt brød. Hva forteller du da? Jo, at naboen er så verdifull for deg at du til og med ofret litt søvn for å glede ham. Det er livsnært.

Ove Aasen mener vi trenger det store fellesskapet i en menighet, men vi trenger sannelig også det lille fellesskapet, der vi kan åpne oss opp. Snakke om livet. Snakke om det som lykkes og det som mislykkes.

- Vet du, sier han med alvor. - Bare den som bærer en flott fasade, er hjelpeløs. Vi kan aldri hjelpe dem som aldri forteller at de trenger hjelp. Jeg skulle ønske vi kunne bli mer sårbare for hverandre.

- Er ikke det litt typisk kristne, at vi er så redd for at noen skal tro ille om oss, at vi ikke tør å vise svakhet?

- Jo. Mange kristne er nesten opplært til å tro at svakhet er en del av syndefallet. Det tror ikke jeg. Jeg tror svakheten var til stede før syndefallet. Jeg tror Gud skapte svakhet for at vi skulle ha bruk for hverandre. Han skapte oss forskjellig, med ulike evner. Han vil at vi skal være flinke til noe, og kanskje ikke så flinke til noe annet. For at vi skal trenge hverandre. Derfor vil han at Ove Aasen skal

være mest mulig Ove Aasen og at du skal være mest mulig deg, sier Ove Aasen.

Matdirektøren har hørt ryktene om klikk-mentaliteten i Frikirken. Det er ikke lett å komme utenfra til Vennesla Frikirke. Det finnes koder som ikke er lette å knekke, sosiale nettverk som ikke er lette å trenge inn i. Kan hende ønskes man mer velkommen når man kommer i resepsjonen på hotell Norge.

- Sånn skal det ikke være. Da har vi for mye nok med oss selv. Men samtidig kan man komme innom en kveld i Frikirken å få nystekte vafler. Folk kan jo bli frelst av de vaflene, så gode som de er! Men Frikirken, og mange andre kristne forsamlinger, kan få mye åpnere dører enn vi har. Vi må aldri glemme at å bli frelst det er å bli mer menneske. Fordi vi får kontakt oppover, slik vi er ment til.

Ove Aasen ønsker å leve ut sin kristendom i hverdagen, og han mener altså at et fersk brød og en porselenstallerken kan være like viktig som de flotteste andakter og taler. Fordi praksis alltid er mer ekte enn teori.

- I cellegruppen vår snakker vi ikke om rett og feil teologi. Vi snakker om det som betyr noe for oss. Jeg er ikke med i frikirken fordi jeg er enig i alt, men fordi jeg har et hjem der. Synden er det som vil ødelegge gode fellesskap, Kristus vil bygge fellesskap.

Ove Aasen står ikke alltid over grytene eller er i arbeid for andres ve og vel. Av og til må han være for seg selv og tenke på seg selv. Da går han tur med bikkja. Eller han er på Hovden og plaffer ned ryper. Det er naturlig å spørre kokken om hvordan ryper skal tilberedes.

Ove liker ikke gamlemåten med å legge rypebrystet i melk:

- Nei, nei, nei. Stek dem som vanlig biff. Rosa

og møre. Behold den gode smaken. Ikke legg dem i eddik heller. Men det aller beste er jo røkt rype. Det er fantastisk.

Og han drikker gjerne et godt glass vin til.

- Jeg kan ikke legge skjul på det, nå som Hotell Norge har fått skjenkebevilling og greier, sier matdirektøren, og spør om vi vet hva en velsignelse er:

Ove tar ofte en tur i heia med hunden Tex

- Det kan være alkohol, det kan være seksuelliv, det kan være venner, ungene, kona, osv, osv, svarer han, før han spør om vi også vet hva en forbannelse er:

- Jo, akkurat de samme tingene. Gud har gitt oss så mye. Spørsmålet er hva vi gjør med det. Hva gjør vi med livet? spør han alvorlig.

Selv vil han leve slik han er skapt til. Som Ove, i kontakt med Jesus. OG i livsnær kontakt med andre.

 <p>BANK Telefon: 38 15 29 00</p>	<p>LOKALT FORSIKRINGSKONTOR M/LOKAL SERVICE</p> <p> Bjorkås Assurance Sentrumsveien 55 • 4700 Vennesla Telefon 38 13 94 30</p>	<p>Maxi Catering Telefon 38 18 04 35</p>	<p>TID&SYN^{AS} Urmaker/Optiker Lundevoild</p> <p>Telefon 38 15 58 70</p>
<p> Vennesla BYGGSENTER</p> <p>ALT I TRELAST/BYGGEVARER TELEFON: 381 59 444</p>	<p>Vennesla * Libris </p> <p>«Stroget» - Vennesla sentrum - tlf. 381 55927</p>	<p> HAGEN OG TVEIT KAROSSERI- OG BILVERKSTED</p> <p><small>Tjønnvoll Ind. område • 4700 VENNESLA Tlf. karosseriavd.: 38 15 59 04 Tlf. mekansk avd.: 38 15 66 62</small></p>	<p></p> <p>GROVANE Telefon 38 15 08 00</p>
<p>VENNESLA TREVAREFABRIKK</p> <p>tlf 38 15 24 70 - fax 38 15 24 71 www.vennesla-trevare.no</p>	<p> BJØRN GUNNUFSEN MURMESTER</p>	<p>JØLSTAD BEGRAVELSESBYRÅ</p> <p>Avd. Vennesla 38 14 87 70 hele døgnet</p>	<p></p> <p>Telefon 38 15 00 10</p>
<p> FARGESENTERET VIKELAND AS</p> <p><small>Vikeland - 4700 Vennesla Tlf.: 38 15 91 11 - Fax: 38 15 93 01 - Org. nr.: NO 981 408 152 MVA</small></p> <p>Interiørsenteret, Vikeland telefon 38 15 91 11</p>	<p> MØBELRINGEN</p> <p>VENNESLA MØBLER</p>	<p></p> <p>www.eplehagen.no</p>	<p> Vennesla og omegns oljesenter </p> <p>PARAFIN OG FYRINGSOLJE</p> <p>Telefon 38 15 53 62 Mobil 99 63 68 12</p>
<p> Knut Moseid</p>	<p>Merkantil Service </p> <p>Butikkhuset - Vennesla, tlf.: 38 15 54 76 www.merkantil-service.no</p>	<p> Vennesla Blomsterforretning</p> <p> BOTANID</p> <p>Telefon 38 15 57 28</p>	<p> EURONICS</p> <p>Vennesla Sentrum</p>
<p> Wilby KOLONIAL</p> <p>VENNESLA - Telefon 38 15 55 38</p>	<p> U-B ULSTEINS BLIKKENSLAGERVERKSTED</p> <p>Telefon 38 15 51 27</p>	<p> STEINAR HOLBÆK AUT.RØRLEGGER AS</p>	<p> O.Aas-Lyngby Tannlege MNTF Butikkhuset - 4700 Vennesla Telefon 381 55912</p>
<p> PER HAGEN A/S</p> <p>TELEFON 38 18 59 00 TELEFAX 38 18 59 01</p>	<p> MobilData</p> <p>OSS MENNESKER I MELLOM Telefon 38 13 70 00</p>	<p> Ferdinand Liebermann</p> <p>BAKERI - KONDITORI Mobil 94 56 29 95 - 94 29 37 83</p>	<p>Sentrum Garn</p> <p>Telefon 38 15 69 40</p>
<p>HUNTONIT</p> <p>Telefon 38 13 71 00</p>	<p>Vennesla Glasservice</p> <p>Telefon 38 15 82 22</p>	<p> SPAR</p> <p>Bruvegen</p> <p>Telefon 38 15 52 37</p>	<p></p> <p>BYGG SØR Telefon 38 14 38 00</p>

**Støtt opp om
våre annonsører!**

Vil du endre annonsen din?
Mail original til: hagen@eplehagen.no
NB! Høyoppløselig, og helst EPS eller Illustrator-format

Ønsker du annonse?
Kontakt Elin Førde
Telefon: 38 15 20 11

OPPLYSNINGER FRA VENNESLA FRIKIRKE

MØTEPROGRAM 1.APRIL - 2.MAI

April				Mai			
Tor	01.	1930	Cellegrupper	Man	19.	1700	Speider
Søn	04.	1100	Gudstjeneste. Eigil Alheim taler Søndagsskole	Tir	20.	1600	Kvinneforening
Tir	06.	1600	Kvinneforening			1900	Dåpsforeldresamling
Skjærtorsdag		1700	Påskemøte Nattverd med kveldsmat Pastor Petter Hulløen taler.	Ons	21.	1900	Menighetsmøte
Langfredag		1100	Pasjonsgudstjeneste. Pastor Jan Ivar Nilsen	Fre	24.	1900	Junior
Påskedag		1100	Høytidsgudstjeneste. Pastor Jan Ivar Nilsen Ikke søndagsskole	Søn	25.	1100	Gudstjeneste. Pastor Jan Ivar Nilsen taler Søndagsskole
Ons	14.	1930	Menighetens Temaskole . Yngve Kolltveit Tema: Behovsorientert evangelisering	Ons	28.	1100	Husmøtereff
Tor	15.	1930	Cellegrupper			1900	Mannsmøte
Fre	16.	1900	Junior	Tor	29.	1730	Konfirmantfest med overhøring
Lør	17.	2100	Frikveld			1930	Cellegrupper
Søn	18.	1100	Familiegudstjeneste. Olga Merethe Granås og Arne Christian Tharaldsen taler Sang av MiniCompagniet. Dåp Offer til "Ung Misjon"	Fre	30.	1900	Junior
		1900	Frikveld Ungdomsmøte Pastor Jan Ivar Nilsen taler. Nattverd	Mai			
				Lør	01.	2100	Frikveld
				Søn	02.	1100	Konfirmasjonsgudstjeneste Pastor Jan Ivar Nilsen taler Offer til konfirmantarbeidet

DØPT TIL KRISTUS

Jon Inge Steinsland
Født: 10.01.1989
Døpt: 29.11.2003

Ole Førde
Født: 25.10.2003
Døpt: 14.12.2003
Foreldre: Elin og Hermod Førde

Miriam Eriksen
Født: 30.11.2003
Døpt: 11.01.2004
Foreldre: Marianne og Rolf Eriksen

INNMELDT I MENIGHETEN

Oddvar og Irene Steinsland
Innmeldt: Fullt medlemskap 16.12.2003

Jon Inge Steinsland
Innmeldt: Menighetens barn 16.12.2003

MENIGHETENS TEMASKOLE VÅREN 2004

I forbindelse med Naturlig Kirkevekst-prosessen vi er inne i, kjøres det undervisning flere onsdager denne våren. Temaene er direkte rettet mot Naturlig Kirkevekst. Undervisningen starter 19:30, og er åpen for alle.

Dato	Tema	Undervisning
onsdag 14.04	Behovsorientert evangelisering Vitnetjeneste	Yngve Kolltveit
onsdag 12.05	Varme relasjoner Kristi kjærlighet og omsorg	Eigil Alheim

KONTAKT FRIKIRKEN

Kirken:
Postboks 4
Sentrumsveien 10, 4701 Vennesla

Telefon 38 15 62 27
e-post: petter.frikirken@vennesla.frisurf.no
Kontortider: tirsdag/torsdag 10-12

Pastorer:
Jan Ivar Nilsen
Telefon privat 38 15 77 53
Mobil 90 62 23 23
e-post: jan.frikirken@vennesla.frisurf.no

Petter Hulløen
Telefon privat 38 15 58 57
Mobil 91 66 78 98
e-post: petter.frikirken@vennesla.frisurf.no

Eldsterådsformann
John Terje Ruenes
Telefon privat 38 15 67 53
Mobil 90 09 57 57
e-post: vennesla@libris.no

Diakonrådsleder
Anstein Voreland
Telefon privat 38 15 62 42
Mobil 91 86 34 62
e-post: anstein@vennesla.euronics.no

DEN LANGE FORTELLINGEN

ET BIBELSTUDIE AV: TOR MICHAL KINN

Vi ønsker å fokusere på budskapet om den litt mystiske Menneskesønnen. Hvilken rolle oppfylte han i verdenshistorien? Dette bibelstudiet er svært komprimert, det kan skrives (og er skrevet) mangfoldige bøker basert på de forskjellige momentene i teksten. Finn gjerne frem Bibelen så du kan slå opp bibelhenvisningene. Kanskje kan det friste til en nøyere studium av tekstene rundt. Tidsangivelsene som tar utgangspunkt i Adams skapelse, bygger på ættetavlene og tidsangivelsene vi finner i 1. og 2. Mosebok.

Da Gud skapte verden, skapte han Adam og Eva. De er stamforeldrene til samtlige mennesker som noensinne har levd, og til alle som lever i dag. Adam ble svært gammel, hele 930 år.

Mon tro om ikke Adams historier fra tiden i Edens hage ble fortalt mang en kveldstund. Om hans første møte med Herren, da han slo opp sine øyne og så inn i Skaperens ansikt, som blåste livspust inn i hans nese. (1 Mos 2:7) Det er ikke usannsynlig at Adam tok med seg sin sønn Set til Edens østport, og lot sønnen se det flammende sverdet som svingte frem og tilbake ved hagens inngang - der Adam og hans hustru hadde blitt jaget ut av en sønderknust Far mange år tidligere. (1 Mos 3:23-24)

Adam hadde opplevd herligheten, han hadde vandret i hagen sammen med selve Livet. Hvilken sorg måtte det ikke være for Adam å se den skjønn, fruktbare hagen visne hen, og til slutt bli oppslukt av ørken, torn og tistel til dens siste avglans bare fantes i hans eget savn.

Jeg tror Adams slekt kjente hans historie, de visste at det bare fantes én Gud. Men de hadde ikke noe personlig forhold til Ham. Bibelen forteller at først på den tid da Set fikk en sønn (235 år etter Adams skapelse) begynte de å påkalle Herrens navn. (1 Mos 4:26) Flere fulgte Herren, og vandret hans veier. Dette var før de hadde noen Bibel, de hadde bare Adam og Evas historie å feste lit til. At menneskene kjente sin stilling og at de visste hva som hadde skjedd, viser ordene Noahs far sier da han får sin sønn Noah i år 1056 etter Adams skapelse: "Han skal trøste oss i vårt arbeid og i våre hendels slit med jorden som Herren har forbannet." Noahs far kan godt ha møtt Adam, den sagnomsuste, mannen uten mor. Da Noahs far var 56 år, døde Adam.

Noah skulle få en stor rolle i verdenshistorien 600 år senere. Da hadde menneskenes ondskap på jorden blitt så stor at Gud ikke så noen annen utvei enn å utslutte sitt skaperverk. Men Noah fant nåde hos Gud, han var en rettferdig og hederlig mann blant sine samtidige. (1 Mos 6:9) Alle kjenner historien om Noahs ark, og hvordan Noah og hans hustru, deres tre sønner og deres koner reddet livet ved å bygge en stor båt etter Herrens befaling.

For å gjøre en lang historie kort: Menneskene begynte etterhvert igjen å vandre på onde stier. De talte samme språk, men da deres makt ble for sterk, forvirret Gud dem ved å gi dem ulike språk. Menneskene spredte seg deretter ut over jorden.

Så langt gikk verdenshistorien i ett løp. Du kan lese om dette i Bibelens elleve første kapitler. (1. Mos 1-11) Resten av historien dreier seg om Guds plan for å vinne den samlede menneskehet tilbake. Guds plan for å kunne sette Adams slekt inn i en ny Edens hage.

Guds plan

Guds plan er i grove trekk som følger: Da Adam valgte å gjøre den ene tingen Gud hadde forbudt, kom jorden under forbannelse. (1 Mos 3:17) Hele Adams slekt ble skadelidende, da de fødtes inn i samme stilling som Adam, utenfor Eden. Adams slekt kan aldri komme inn i igjen i hagen. Men, å få dem inn er likevel målet med Guds plan! (Luk 18:27)

Det Gud trenger, er en ny slekt. En slekt av rettferdige, rene og uskyldige, som Adam før fallet. En slekt som kan bryte forbannelsen. Allerede før jorden ble skapt, hadde Gud planen klar i tilfelle Adams slekt skulle svikte. Det første hintet om at det en dag skal komme en ny slekt som skal knuse slangens forbannelse, kommer i Guds dom til slangen etter at Adam og Eva har spist av Kunnskapens tre: "Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom ditt avkom og hennes slekt. Den skal knuse ditt hode, men du skal hogge den i hælen." (1 Mos 3:15) I sitt brev til efeserne bekrefter Paulus denne tanken: "I Kristus har han utvalgt oss før verden ble skapt, så vi skulle stå hellige og feilfrie for hans ansikt." (Ef 1:4)

En ny slekt

Sem, en av Noahs tre sønner som var med i arken, førte menneskeslekten videre etter flommen. Han

hadde levd en mannsalder i tiden før syndfloden, og var tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-oldefar til en annen nøkkelperson i Guds plan: Abram.

Det virker som det er noen universelle prinsipper som selv Gud er underlagt i kampen om menneskenes skjebne. For Gud var det avgjørende at Adam hadde mulighet til å benytte seg av sin frie vilje. Derfor plasserte Herren Kunnskapens tre midt i Edens hage, i sentrum av Adams hjem. Frihet medfører ansvar, og Adams ansvar bestod i å ikke spise av dette treet. Vi vet hvordan det gikk.

Det samme prinsippet gjelder når Gud skal velge seg ut en ny slekt. Det må skje frivillig. sa til Abram: "Dra bort fra ditt land og din slekt og din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Du skal bli til velsignelse! Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg. I deg skal alle slekter på jorden velsignes." (1. Mos 12:1-3)

Gud legger ikke til "hvis ikke skal du få angre bittert...". Han gir Abram et tilbud, og muligheten til å si: "Nei takk, Gud, fristende tilbud, men jeg tror jeg blir her."

Abram, som etterhvert får navnet Abraham, velger å ta i mot Guds tilbud, og forplikter seg på sin side å gjøre som Gud sier, på vegne av seg selv og sin slekt.

Et utvalgt folk

Abrahams barnebarn Jakob (også kalt Israel) flyttet i år 2238 etter Adams skapelse til Egypt i forbindelse med en hungersnød som herjet hjemlandet. Hans familie talte da sytti personer. 430 år senere hadde disse sytti blitt til et stort folk, hebreerne, som Egypts farao anså som en trussel. Farao startet derfor etnisk rensning for å begrense hebreernes vekst i landet. Hver sønn som ble født blant hebreerne skulle drepes.

Og der starter historien om Moses. Moses, guttungen som ble lagt i en kurv i elven fordi moren ikke ville drepe ham. Han ble funnet av ingen ringere enn faraos datter som var nede ved elven for å bade. Han oppdras på slottet, men i voksenalder blir han drapsmann og må rømme landet. Der taler Abrahams Gud til ham fra en brennende tornebusk, og sender ham for å befri sitt folk fra faraos undertrykkelse.

Dette folket mottok Moseloven fra Gud, hvor vi finner de ti bud. Og folket lovet å holde disse budene, og Gud lovet å være deres Gud.

Siden flyttet dette folket inn i det landet Gud hadde lovet Abraham. De var Guds utvalgte folk, men - ikke - hans nye slekt.

En ny Adam

Århundrene gikk, Israels land gikk fra dommerstyre til monarki, hadde sin storhetstid under kong David, ble siden delt i to stater, folket ble bortført til fremmede land av fiender, okkupert og utsatt for en rekke turbulente forhold. Gjennom årenes løp stod det frem profeter som talte ord fra Gud. Mange av disse skrev ned profetiene, og de utgjør en vesentlig del av det Gamle Testamentet.

Gjennom krig, nød og landflyktighet, ble håpet om en frelserkonge tydeligere i profetenes budskap, og folket lengtet etter Messias, den Salvete kongen som skulle komme og befri dem fra deres fiender, reise dem opp som en stormakt og styre med makt og rettferdighet.

En av profetene, Jesaja, virket i Israel mellom 626 f.Kr og 575 f.Kr. En periode var han landflyktig i Egypt. En av hans profetier har fått tittelen Fredsfyrsten. Den handler om oppfyllelsen av Guds plan om en ny slekt, og knyttes sammen med håpet om Messias.

FREDSFYRSTEN

Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys; over dem som bor i skyggelandet, stråler lyset fram. Du lar dem juble høyt og gjør gleden stor.

For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.

Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være:

Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.

(Utdrag fra Jes 9)

Det bryter gjennom

Så, i år 7 (eller 4, de lærde strides) f.Kr: En ungpige får besøk av engelen Gabriel. Han sier: "Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs ætt til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme." (Luk 1:30-33)

Guds plan nærmer seg sitt klimaks. Da Jesus ble født i en stall i Betlehem var det som den første i en ny slekt. Jesus ble født uten synd, siden han var barn av Gud selv. (Luk 1:34-35)

Jesus er den førstefødte av den nye slekten Gud trengte for å fullføre sin plan. Som Adam ble også Jesus fristet av slangen. Dette blir beskrevet i Matt 4:1-11. I motsetning til Adam, står Jesus fast på Guds Ord, og faller ikke. Da forlot djevelen ham.

Jesus begynte å forkynne og gjøre under rundt trettiårsalderen. Hans lære vakte stor begeistring blant vanlige mennesker, men prestene og de som burde kjenne Skriftene (det Gamle testamentet) fant ham svært provoserende. En av grunnene var at Jesus poengterte at Guds løfte til Abraham "...i deg skal alle jordens slekter velsignes..." gjaldt all verden, ikke bare jødene.

Dette fant prestene og teologene frastøtende, for det var jo de, jødene, som var Guds utvalgte folk. Men Jesus gav klart uttrykk for at jødene hadde sviktet sin pakt med Gud, for pakten innbefattet velsignelse til hele verdens slekter, ikke bare det jødiske folk. Dette forklarer til en viss grad hvorfor de var så oppsatt på å få Jesus ryddet av veien.

For alle jordens slekter

Klarest kommer kanskje dette til syne i en episode der Jesus går hardt til verks mot pengevekslerne og dueselgerne i tempelet. Tempelet var delt inn i flere nivåer. Innerst lå Det Aller Helligste, et adskilt rom hvor kun øverstepresten kunne gå inn, og det bare en gang i året. Deretter var det ulike områder for kvinner og menn, og ytterst på tempelområdet; Hedningenes forgård. I Hedningenes forgård var det åpent for alle, både jøder og hedninger, så lenge de fulgte de foreskrevne reglene for anstand og ærbødighet. Det var i denne forgården pengevekslerne og dueselgerne hadde sin forretning. Her solgte de duer til dem som kom og ville ofre til jødernes Gud, og vekslet inn all verdens valuta. Vi må anta, ut fra Jesu ord, at de gjerne tok en drøy takst på vekslingen, og stive priser for pjuskete duer. Jesus ble rasende da han så denne forretningen, og veltet handelsbordene deres. Og han refset dem ut fra Skriften: "Er det ikke skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus for alle folkeslag? Men dere har gjort det til en røverhule." (Mark 11:17) Han tålte ikke at hedningenes avsatte plass i tempelet ble brukt til handel.

Markus evangelium knytter denne historien inn mellom to beslektede hendelser. På vei til tempelet denne dagen, blir Jesus sulten, og går bort til et grønt og friskt fikentre. Men det bar ingen frukt, for det var ikke tiden for fikener. Da sier han høyt og tydelig, så disiplene hørte det: "Aldri mer skal noen spise frukt av deg."

For å forstå denne, og neste del av historien, må det fortelles at fikentreet er et vanlig bilde på Israel. Markus poengterer at det ikke var tiden for fikener, og vi må anta at Jesus visste at treet ville være tomt for frukt. Det er derfor overveiende sannsynlig at Jesus bruker hendelsen for å fortelle disiplene at Israels tid som eksklusiv kanal for Guds rike er over. Her må det skytes inn at det utvalgte folk hadde vært til stor velsignelse for sine naboriker, noe man kan lese om blant annet i historien om Josef (1 Mos 37-41) og i Esters bok.

Dagen etter at han hadde rensert Hedningenes forgård, kom de igjen forbi fikentreet, og det var visnet fra roten og opp. Oppfyllelsen av Guds plan om å velsigne alle jordens slekter var nært forestående.

Nikodemus

En av jødernes rådsherrer het Nikodemus, og han var fascinert av Jesu lære. Han oppsøker Jesus for en samtale, og deler av denne samtalen kjenner vi som Den Lille Bibel. (Joh 3:16) Han blir forvirret når Jesus sier at for å se Guds rike må man bli født på ny. Det Jesus mener, er at på samme måte som man fødes kjødelig inn i Adams slekt, og får del i Adams forbannelse, slik må man også fødes åndelig inn i den nye slekt av rettferdige og få del i velsignelsen. Jesus mente åpenbart at dette burde være klart for en skriftlærd, for han sier: "Du er en lærer for Israel og vet ikke det?" (Joh 3:10)

Soning for Adams slekt

Til slutt skal vi se på en avgjørende del i Guds plan: Soning for lovbrudd. Enhver forbrytelse har en tilhørende straff. Straffen bestemmes av lovbruddet. Frekke ord straffes med skammekrok og tyveri med fengsel. Adams straff for å bryte Guds forbud mot å spise av Kunnskapens tre, var døden. (1 Mos 2:17)

Adam brøt budet, og førte med det døden inn i menneskeslekten. Ethvert menneske vil derfor møte døden en gang der fremme. (Heb 9:27) Men Adam falt ikke død om straks han hadde brutt Guds bud, han ble jo hele 930 år gammel. Hvordan gikk det til? Syndefallsberetningen gir et hint om det. "Herren Gud laget klær av skinn til Adam og hans hustru og kledde dem med." (1 Mos 3:21) For å lage skinnklær, trenger man et dyr, og da helst et dødt et. Det ble altså tatt minst ett liv for å dekke Adam og Evas nakenhet. Nakenhet kan vi tillate oss å forstå i utvidet betydning; blod måtte flyte for å dekke over deres fall, deres brutte forhold til Gud.

Gjennom hele fortsettelsen av historien ser vi at det må ofres liv i vederlag for synd. Israelsfolket, Guds utvalgte folk, hadde egne prester som daglig ofret til Gud, og en gang i året stenket Øverstepresten blod av et førstefødt lam på alteret i Det Aller Helligste, for å dekke over folkets synder.

Guds Lam

Jesus var et menneske uten synd, hel i sin ferd med Gud. Han var slik Adam var ment å være, lite ringere enn Gud. Jesus var uten synd. (Hebr 4:15) Ergo – døden hadde ingen makt over ham, for han fortjente ikke syndens straff som jo er døden. Jesus trengte ikke dø.

Likevel valgte han å dø. Han valgte å dø for å sone straffen for den første Adam, og brøt forbannelsen ved å dø i hans sted. Paulus sier det slik i et brev til de kristne i Filippi:

Han var i Guds skikkelse, men så det ikke som røvet gods å være Gud lik.

Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og ble mennesker lik.

I sin ferd var han som et menneske; han fornedret seg selv og ble lydige til døden, ja, korsets død. (Filipperne 2:6-8)

Og på hvilken dag

Ovenfor nevnte jeg at Øverstepresten gikk inn i Det Aller Helligste en gang i året. Det gjorde han i påsken. Jesus døde i påsken, og hans blod ble stenket på det virkelige alteret som står i himmelens tempel. Der virket det som fullkommen og endelig soning for hele Adamslektes synder. (Hebr 7:27) Fordi Jesus var rettferdig, kunne ikke døden holde ham, og han stod opp igjen.

Mellom Det Aller Helligste og Det Helligste i tempelet hang et flere centimeter tykt forheng. I det Jesus åndet ut og hans offer var fullbrakt, revner forhenget fra øverst til nederst. (Mark 15:37-38) Det var som om det flammende sverdet som stengte inngangen til Edens hage gjorde sin siste sving, og kuttet i stykker det som stengte veien. Edens hage ligger igjen åpen for Adams slekt.

Se disse ordene Sigvart Dagsland legger i Guds munn i sangen "Då barnå forsvant":

"Å kjære barn, å kjære barn. Kom hjem, kom hjem!"

EKTESKAPET SKAL HOLDES I ÆRE...

AV: JAN IVAR NILSEN

"Ekteskapet skal holdes i ære av alle, og samlivet må ikke skitnes til."

Overskriften er hentet fra Bibelen, fra Hebreerbrevet 13:4 i Det nye testamentet. Like aktuelt til alle tider. Når vi henter fram dette bibelverset er det ikke i første rekke for å komme med en pekefinger og fy fy til løssluppen seksualmoral på tvers av det bibelske påbud. Heller er det for å understreke velsignelsen med å leve i ekteskap, oppleve troskap og samhörighet i gode og onde dager.

Det er blitt noen vigselstaler opp igjennom årene. Unge mennesker står på terskelen til noe nytt; for Guds ansikt skal de si ja til samliv, velsignelse og forpliktelse - i gode og onde dager inntil døden skiller.

Det er blitt om å gjøre for meg å understreke både velsignelse og forpliktelse. Skal vi oppleve velsignelsen må vi være villig til å gå inn under forpliktelsen.

For meg er velsignelsen knyttet til trygghet. Vi setter oss mål og ønsker hjem som er både gode og komfortable. Vi ønsker å sikre oss økonomisk og vi ønsker kvalitet over arbeid og fritid. Men tryggheten mellom ektefellene er selve fundamentet. Mangler tryggheten så forblir hjemmet - om det er aldri så elegant - bare et skall! Vismannen i Det gamle testamentet taler med stor

livserfaring når han sier: "En grønnsakrett med kjærlighet er bedre enn oksestek med hat." (Ordspråkene 15:17)

Selvsagt er kjærlighet det bærende element i alle ekteskap. Men trygghet er kjærlighetens frukt. Derfor er spørsmålet hvordan vi kan gi næring til kjærligheten.

Det grunnleggende svaret er knyttet til ordene: respekt, takknemlighet, troskap og tilgivelse. Kjærlighetens vesen er å gi - og får næring når ektefellene godtar hverandre og respekterer hverandre som kvinne og mann, som personer med sterke og svake egenskaper.

Vi respekterer ikke ektefellen ved å jakte på de dårlige egenskapene, men vi gir rom for kjærlighet ved å jakte på de gode egenskapene og samtidig arbeide med egne svakheter.

Hvor ofte takker vi for at vår ektefelle er akkurat den han eller hun er? Takk skaper takknemlighet og gir vilje til troskap: jeg vil at min ektefelle skal stole på meg, jeg vil være åpen og jeg vil ikke føre min ektefelle bak lyset. Og fordi vi er mennesker med sterke og svake egenskaper som både sårer og irriterer hverandre, fører åpenhet til oppgjør og tilgivelse.

En klok, eldre dame fortalte om sitt ekteskap og kom med denne betroelsen: Når mannen min og jeg har kranglet og såret hverandre, er det ikke om å gjøre å finne syndebukken, men å gjøre opp, tilgi

og legge bak oss det som er vondt. Hun trengte ikke fortelle at hun hadde det godt i sitt ekteskap. Hun var trygg.

Ekteskapets forpliktelse er å sette krav til seg selv og leve med ektefellen i respekt, takknemlighet, troskap og tilgivelse. Da høster vi velsignelse med kjærlighet og trygghet. Prøv da vel! Det virker!

PANNA COTTA MED BRINGEBÆR

AV: OVE AASEN - "kokken på Norge"

Panna Cotta med bringebær
4 porsjoner

Panna Cotta er en klassisk italiensk dessert (køkt krem) – kanskje verdens nest beste dessert.

Panna Cotta
6 dl fløte
1 vaniljestang
90 gr sukker
4 plater gelatin

Saus
200 gr bringebær
200 gr melis
200 gr Crème Fraiche

Hele bær
200 gr friske eller frosne bringebær
Pynt: Sitronmelisse

Dryss rikelig med melis over de hele bringebærene

Slik gjør du:

Panna Cotta
Del vaniljestanga og skrap ut frøene. Kok fløte, vaniljestang/-frø og sukker forsiktig i 10 minutter. Bløt gelatinplatene i kaldt vann, og smelt massen inn i fløteblandingen. Ta ut vaniljestanga og hell massen over i dessertskåler, former eller kopper. Sett til avkjøling i kjøleskap. Sett den i romtemperatur 1 time før den serveres.

Sausen
Bringebær, melis og Crème Fraiche kjøres i hurtigmixer 10-15 sekunder.

Legg de fineste bringebærene på en stor tallerken, sett på skåla med Panna Cotta (kan evt hvelves på tallerkenen). Legg litt saus og pynt med sitronmelisse.

God appetitt!

